

יוליה וינר

על כסף

על זקנה

על מוות וכו'

(ארבע פואמות)

תרגמה מרוסית
חמוטל בר-יוסף

⌘

כרמל • ירושלים

סדר הפואמות

שירת הקסף 7

על זקנה ועל מות 25

משפחתי מצד אבי 43

העיר הזאת ואני 65

Юлия Винер

о деньгах
о старости
о смерти и пр.

Julia Wiener

on money
on old age
on death etc.

מסת"ב 965-407-406-0

© להוצאת כרמל

ת"ד 35168, ירושלים

תשס"ג / 2003

Printed in Israel

שירת הפסוק

אני כל הזמן חושבת על כסף
על זה שאין לי כסף
על זה שיש לי מעט מדי כסף
על זה שיגמר לי הכסף
ומאין אני אקח

לאחרים יש כסף
לחלק מהם יש אפילו הרבה כסף
אני יודעת הם לא יתנו לי אף פרוטה
הם יגידו את הכסף הרווחנו כמו ידנינו
ובמו ידנינו גם נוציא
מה את רוצה קבצנית בטלנית חצפנית
מה פתאם שנתן לך את הכסף הקר שלנו
לכי ותרויחי את

אצלנו יש עכשו משבר כלכלי
ואני לא מסתדרת אני לא מתפרנסת
אז על מה מתק שלי חשבת עד עכשו
קדם הכסף התגלגל ברחובות
למה לא השגת לך קצת כסף
למה לא חסכת לא שמת בצד
למה לא טרחת בערב שבת
אבל הרי גם קדם לא היה לי כסף
לי גם קדם אף פעם לא הספיק הכסף

וגם חשבון חשמל וגז ומים
רבית על ההלוואה שנתן לי
בנק טפחות למשפנתאות
המקרה ריק לגמרי
החרף בא יש לקנות בגדי חרף
וגפט לתנור הנפט
חוץ מזה נהיו לי חורים בשנים
ונסתם הביוב בשרותים ובאמבטיה
לא ברור מה יותר דחוף להתרכז בו
הצוילינציה שלנו לא מרשה
ללכת עם שנים רקובות ולעשות את צרכינו
בלי בית שמוש בשדה כמו בימי קדם
אבל גם רופא שנים וגם אינסטלטור
עולים הרבה מאד כסף

*

יקירתי את הרי אשה אינטליגנטית
איך זה שעד כדי כך נכנסה כך הרוח
של הקפיטליזם שאת חושבת אף ורק על כסף
הכסף קים כדי להוציא אותו
ולא כדי לחשב עליו יומם ולילה
בסופו של דבר אנחנו לא חיים למען הכסף
(כנראה שאחרים יודעים איזה סוד שאני לא יודעת)
יש כל-כך הרבה דברים חשובים יותר מהכסף
(איזה איזה שמישהו יגלה לי בבקשה את הסוד)

זאת כבר הפעיה שלך
כיום רק מטמטמים סובלים ממחסור
אנשים חכמים שחקו בבורסה
אנשים חכמים קנו דולרים
אנשים חכמים בנו-ביתך על הקרקעות
שהשם הבטיח פעם לתת ליהודים
אבל מרב תעסוקה או מתוך שכחה
או סתם בתור נסוי
הוא נתן אותן לעם אחר לגמרי
ולכן לבנות בית על הקרקעות האלה
הפך אצל היהודים למצוה קדושה
לשרות פטרייטי חיובי
שהשלטונות נתנו לו כל סיוע אפשרי
מהחבית הלאומית שאין לה תחתית

ככה שכעת עם המשבר הכלכלי שנפל עלינו
לאנשים החכמים יש גם כסף
וגם בתים על השטחים המבטחים
ואפלו אם לא תתגשם ההבטחה
לא יפסידו ולא יסבלו האנשים החכמים
אלא רק יקבלו עוד יותר כסף
בתור פצויים מאותה החבית

כן אבל לי הרי גם קדם לא היה כסף
ועכשו הוא בכלל חדל להיות
ובינתיים הגיע חשבון טלפון

אחֶה שׁוֹיוֹן עֲבוּדָה אָמוּנָה
אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל-שְׁלֵמָה עֲתִידָה שֶׁל הַמְדִינָה
(בַּמְכַלֵּת לֹא מְקַבְּלִים צְ'קִים דְּחוּיִים)
אֶהְבֵּת הַזִּוּלָת הַתְּנַדְבוּת לֵב אֶחָד
(שׁוֹב מְגִיעִים חֲשׁבוֹנוֹת טֵלְפוֹן חֲשָׁמֵל וְגו')
אוֹר לְגוֹיִים בַּמְזֶרֶח הַתִּיכּוֹן
(מִהֶאֱסֵלָה הַסְּתוּמָה נוֹדֵף הַסְּרַחוֹן)
נְקִירְתִי אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִיּוֹת צִינִית כְּזֹאת
זֶה לֹא יֵאָה זֶה לֹא מֵתָאִים לָךְ
בְּתוֹר אֵשָׁה יְהוּדִיָּה אֵינְטֵלִיגֵנְטִית רוֹסִיָּה

*

הַיּוֹם בְּעִיר הַעֲתִיקָה בְּשׁוּק
קִבְּצוּ עֲרָבֵי זֶקֶן וְיִלְדִים מְבַקְּשֵׁי נְדָבוֹת
הוֹשִׁיטוּ אֵלַי יְדִים וְצַעֲקוּ money money
עֲנִיתִי לָהֶם בְּרֹב רִגְשׁ money money
הֵם הַסְּתַכְּלוּ עָלַי בְּתַעֲבוֹב

*

בְּרִדְיוֹ שָׁרִים הִרְבֵּה שִׁירִים יָפִים
עַל הַנּוֹשָׂא הַקְּרוֹב לְלִבִּי
אֵךְ יָפָה מְכַלֵּם
הַשִּׁיר הַמְּכַר בְּכָל הָעוֹלָם
שִׁיר הַכִּי עֲמָמִי וְחָד-מִשְׁמַעֵי

בְּנֵק לְאִמִּי
בְּנֵק לְאִמִּי
אָדָם לְאָדָם קַפְּאִי

*

אֲנִי מְבַלָּה בַּבֶּנֶק זְמַן רַב
שֵׁם מוֹכְרִים וְקוֹנִים כְּסָף
מוֹכְרִים וְקוֹנִים כַּמּוֹכֵן עֲבוּר כְּסָף
הַבְּנֵקִים לוֹקְחִים אַחֲזוּ מְסִים עֲבוּר הַשְּׁרוּת
מִמְבֵּט רֵאשׁוֹן אַחֲזוּ דִי גְבוּהָ
אֵךְ אִם לְהִבִּיא בְּחֲשָׁבוֹן אֵיזָה אוֹצֵר הוּא הַכְּסָף
וְכַמָּה קֶשֶׁה לְחִיּוֹת בְּלַעֲדִיו בְּעוֹלָם
אִז הָאֲחֲזוּ יִרְאָה סְבִיר לְגַמְרִי
בְּסוֹפוֹ שֶׁל דְּבָר מַה יוֹתֵר יִקָּר מְכָסֶף
מָה עוֹד כָּל-כֶּף מִקַּל וּמִיָּפָה
אֶת הַקִּיּוֹם הָאֲנוּשִׁי הָאֲמֵלֵל
אֶלְמוֹת לֹא תִקְנֶה בְּכֶסֶף
אֲבָל בְּלִי כְּסָף תְּמוֹת בְּהַחֲלֵט
בְּחַיִּי שְׂכָרְאִי לְשֵׁלֵם כָּל סְכוּם
כְּדִי לְקַנּוֹת כְּזֶה חֲפֶץ עֲרֵךְ

אֲנִי לְמַשָּׁל בְּשִׁמְחָה הִיִּיתִי מְשַׁלְמֵת
הַצָּרָה הִיא רַק שְׂאִין לִי אֲמַצְעִים
אוּ בְּמַלִּים פְּשׁוּטוֹת אֵין לִי כְּסָף
אֵין לִי מְסַפִּיק לְחֲשָׁבוֹנוֹת לְאֶכֶל וּלְשֵׁנִים

המחברת בתקופה בה נכתבו השירים.

לתקון השרותים ולבגדים חדשים
למתנת יום הולדת לחברתי האהובה
לקניית סדינים חדשים
במקום המוסקבאים שמתפוררים
לבשר טרי מהאטליז הלא-כשר של קרנצדורף
ובעצם גם לבשר קפוא כשר מארגנטינה
ואפילו עוף המזון הלאמי שלנו
מתחיל להיות מעבר ליכלתי הפינגסית

אין לי מספיק בשביל שיחת חו"ל בטלפון
עם אלה שנשארו איפה שאני כבר אינני
אין לי גם בשביל מכתב אקספרס
לאלה שמחכים כל-כך לידיעות ממני
אין לי בשביל ספר רוסי משמש
ועל אחת כמה וכמה ספר חדש

בקצור אין לי כסף באפן מחלט
אין עכשו לא היה ואף פעם לא יהיה

*

ובכל-זאת
בכל-זאת
בכל-זאת
אף-על-פי-כן
איך שהוא
איפה שהוא

במעמקים הנדחים של נשמת
מתחת למזרן הכחוש של היותי
מתחת לבלטות של תודעתי הנסתרת
בקדש הקדשים של ישותי המצרת
במאגרי הזפק של מותר האני הסובל
במלים אחרות בבנק לאמי לישראל
יש לי בכל זאת סכום כסף קטנטן
שהרוחתי אלהים יודע איך
שחסכתי אלהים יודע כמה
אוי לגמרי לגמרי קצת כמעט כלום
אבל משהו בכל-זאת ישנו
וזה נתן לי זכות להביט ישר בעיני הבריות
ולהשתתף בשנה בגורלה של מדינת ישראל

וחוץ מזה יש לי פנקס צ'קים
וכן כרטיס פלא שפותח חור בקיר
שממנו הפסף נשפך
(בתנאי שקדם הכנסתי אותו לשם
זה הבנק עשה למעני סדור כזה מפלא
מה שלא אכניס כמעט הכל חוזר אלי)
ועוד כרטיס אחד עם כתבת קסם
שאתו אני מסתובבת בעיר כמו נסיכה
קונה בלי אף פרוטה כל מה שאני צריכה
ואף אחד לא יגיד לי מלה רעה
והחשבון יגיע רק אחרי חדש
דרך בנק לאמי לישראל
כמה שהם נחמדים הבנקים האלה

לא נותנים לאיש הקטן לפל
הרי במשך חדש הכל יכול לקרות
החשבון יכול ללכת לאבוד בדרך
או שאולי אני אזכה בטוטו
או שדוד עשיר ילך לעולמו וישאיר לי ירשה
או שאני בעצמי אמות
או שכל המכלת הלאמית תפשט את הרגל
ויגיע בעל בית חדש שיקבל
מאה שקלים ישנים תמורת כל שקל חדש

בקצור אני מבלה זמן רב בבנק
געשיתי בן-אדם לגמרי תרבותי
התמחיתי בבנקאות באפן כמעט מקצועי
הבנק הוא חלק בלתי-נפרד מחיי
הדפק הפועם של הארץ שלי
שעליו גם אני מחזיקה בגאונה את האצבע
כסף אולי אין לי
אבל התחשבניות עם הבנקים יש לי המון

הבנק שלי לא עובד אחר-הצהרים
כלומר הוא עובד אבל בדלתים סגורות
שם מאחורי הדלתות סופרים את כספנו
שם בחשאי באפולולית בקרירות
מתרחשים תהליכים נסתרים
של הבררה הטבעית
ושל הגדול המלאכותי של הכסף
שם תחת לחץ של פח לא-נודע

הכסף עובר ושב מחשבון לחשבון
 בדרך כלל מחשבון קטן לחשבון גדול
 שם ברחם החם של תיקים לאין-ספור
 צומח אט-אט גם הסכום הקטן שלי
 צומח מבשיל מתעגל מתנפח
 סופג אחוזי רבית מחיה-נפשות
 ובמקביל לתהליך הנפוח
 מתרחש תהליך הפוך לגמרי
 ככל שהסכום מתנפח
 כך הכסף מרזה
 ויכלת הקניה שלו פוחתת
 חקים חידתיים של הטבע
 למעלה מבינת אנוש

בבנק יש מכונה נהדרת
 שמים לתוכה ערמת שטרות מזנחת
 והחוצה יוצאת חבילה מוצקה ומטפחת
 שסכומה מחשב ורשום בספרות ירקות על הצג
 אח הלוואי שהיתה לי כזאתי מכוונת
 וערמות ערמות של שטרות מכל הסוגים
 או אפלו אפשר בלי מכונה
 אני בעצמי ברצון הייתי סופרת אותם
 מלטפת מסדרת בחבילות עבות
 קושרת אותם בסרטי גיר שיהיה להם נוח
 רושמת סך-הכלים בכתב-יד יפה
 העקר שיהיו שטרות רבים ככל היותר

*

בקירתי את הרי אשה אינטליגנטית
 ולא איזושהי מוכרת מהשוק
 את מתנהגת בצורה לא נורמלית
 אצלך זה ממש דבוק
 איך זה שאת עושה מכסף כזה עסק
 כל הזמן רק כסף כסף כסף
 אז תגידי מה היית עושה עם הכסף
 אלו היה לך הרבה

אח הייתי כבר יודעת מה לעשות בו
 אח הייתי חיה בלי דאגות ובלי פחד
 הייתי קונה הייתי קונה הייתי קונה
 מ כ ו נ י ת ד י ר ה ט י ו ל ח ו צ ל א ר צ
 ו י ד א ו ס ט ר א ו ט ל ו י ז י ז ה צ כ ע ו נ י ת
 הייתי מזמינה את האינסטלטור
 ועוד פעם מזמינה את האינסטלטור
 ועוד פעם אחת נוספת
 הייתי עושה כתר לשנים
 שלשה כתרים
 חמשה כתרים
 שכעה כתרים וגשר ועוד גשר
 מצד ימין ומצד שמאל
 ועוד שני גשרים למעלה ולמטה
 ארבע מאות דולר כל כתר

שמונה מאות דולר כל גשר
וזה כבר כמה אלפים טובים

אח הייתי יודעת איך להוציא את הכסף
רגע

כל-כך פתאם נפל עלי העשר
הייתי קונה לא סתם מכוננית
אלא הכי גדולה ויקרה וחדשה ומפארת
שתי מכונניות שלש מכונניות ארבע מכונניות
מכוננית לכל אחד ואחד במשפחה
כולל יונקי שדים ואלה שעוד בבטן
הייתי קונה לא סתם דיירה
אלא הייתי בונה וילה בקיסריה
עם גנה עם ברכה עם מגרש טניס
עם ג'קוזי עם אולם כשר
עם מטבח אמריקאי גדול
השד יודע מה זה מטבח אמריקאי
אבל בכל הפתים הטובים יש מטבח אמריקאי
מרצף בשיש לבן יבוא מין
אז גם בבית שלי הוא יהיה

הייתי לוקחת לבית עוזרת
או אפילו זוג בעל ואשה מתאילנד
שהאשה התאילנדית תקנה ותנקה ותכשל
והבעל התאילנדי יטפל בגנה בברכה ובמגרש הטניס

על הקירות הייתי תולה תמונות
הרבה הרבה תמונות כמו שנהוג בבית תרבותי
כל-כך הרבה עד שאפלו השכנים יקנאו בי
ושכנים יהיו לי לא סתם
אלא שמנת החברה מה שנקרא אליטה
אפלו בשרותים
שיהיו אצלי שלשה או ארבעה
ושארף-פעם לא יסתמו
וגם אם תהיה סתימה או שתיים
לא יהיה אכפת לי
להזמין את האינסטלטור כל שבוע
ובכל זאת ישאר לי כסף
אפלו בשרותים יהיו לי תמונות
מהגלריות הכי טובות של תל-אביב
ככה חיים אנשים הגונים באמריקות ובאירופות
ואנחנו תסלחו לי בשום דבר לא פחות מהם
נו ואם יהיה לי לא סתם הרבה כסף
אלא ממש הרבה מאד כסף
אז אצטרף להתעסק עם הכסף ברצינות
קדי לעשות ממנו עוד יותר כסף

אז יהיו לי עסקאות
ויהיו לי השקעות
שיביאו רביות
כך יהיה לי עוד
ועוד

ויהיו לי חסכוניות
ויהיו לי פקדונות
אגרות חוב ומניות
כך יהיה לי עוד
ועוד

אני כמובן הייתי משחקת בבורסה
אבל רק כשזה יהיה בטוח
בנאדם רציני לא מפסיד כסף
כמו הטמבל הזה האיש הקטן עם הכסף שלו העלוב
שדוחף את האף שלו לבורסה
ונשאר בלי מכנסים
ככה גם מגיע לו
מה שבא בקלות גם הולך בקלות
מי שיש לו מעט מה זה אכפת
אם יפסיד את הכל בבת-אחת

אני לעמת זאת
בנאדם רציני עם כסף רציני
אטפל בהון
אדאג לממון
לא אשאיר אותו במזרח התיכון
ישנם מקומות יותר בטוחים
בשביל הכסף היקר שלי
ישנם מקומות יותר יפים
כדי לבלות את הזמן היקר שלי
מקומו של אדם הוא כספו

*

הבעיה היא רק שאין לי כסף
אין עכשו לא היה ולעולם לא יהיה
לכן אני חיה בתקנה לגס
הרי לא לחנם אני חיה בארץ שכלה כספת
של מופתים ואותות נסים ונפלאות

לנו היהודים
יש שני סוגים של נסים
הסוג הראשון רגיל שגרתית
אל שדי ממרומיו ישקיף ויראה אותי
איך אני סובלת בלי כסף
הוא ירחם על יציר כפיו האביון
ומהבנק העליון
בדרךכיו הנסתרות קוני
יעביר אל חשבוני
הלואה שממית בלתי-חוזרת

נס מסוג שני הוא בדרך אחרת
נפלאה עוד יותר
אני אהדל להתלונן ולקטר
אפסיק לסמך על הבורסה ועל אלהים
על הממשלה מענקי חוץ ושאר מענקים
אפשיל את שרוולי ודי
אתחיל להתפרנס כמו גדי

אני אישית סומכת יותר על הנס הראשון
הוא נראה לי הרבה יותר בא בחשבון

(1985)

על זקנה ועל מות

לזכרו של T.S.M.

הנה הם באים הזקנים התשושים
הנה הם מסבנים חלשלושים
נשורי-שנים שמוטי לחיים
כרסתנים מגבננים
קרחתים ומגחכים
מלצרים ומיתרים
הנה הם ההשג העליון
המוצר הסופי
של מאמצינו ושאיפותינו

*

זה עתה הצטרפתי ללהקה הזאת
עוד לא התרגלתי למסכה החדשה
עוד לא למדתי בעל-פה את התפקיד
כל פעם אני יוצאת מהדמות
אך אל דאגה לא אשחק רע
זה רק ענין של זמן
ההצלחה שלי מבטחת

*

אני לא מרגישה זקנה
אני מרגישה אשה צעירה
שקרה לה משהו שאינו נתן לתקון

*

איך זה
אתמול כלתי והיום לא
אתמול זכרתי והיום לא
אתמול שמחתי והיום לא
אתמול אהבתי והיום לא
אתמול רציתי והיום לא
אתמול הייתי והיום לא
מי מרשה לעצמו להתנהג אתי בחפזיות כזאת
איזו מין התערבות גסה בחיי הפרטיים

*

לעתים קרובות חשבתי על המות
אך פתאום קפצה עלי הזקנה
אפה התברר יש טרדות כה רבות
שהמחשבה על המות נסוגה זמנית

*

בזמן הקצר של הפסקת הצהרים
חשתי ריח נפלא של משהו טעים
אך ההפסקה כבר קרבה אל קצה
אז מתי הארוחה

*

מרירות הזקנה המתערבבת עם מתק החיים
מוסיפה להם טעם פיקנטי יוצא מן הכלל
הראוי לחך האנין ביותר
אך מה לרעב ולעדוניהם הללו
התבלין הנר דוחה אותי
עוד לא אכלתי לשבע מהמתוק היומיומי
מצדי שיהיה בסיסי רק שיהיה הרבה

*

אגמר רק את זה ואתחיל לחיות
רק אסים את זה ואתחיל לחיות
אתגבר על הקשיים האחרונים ואתחיל לחיות
עכשו למשל על סדר היום שלי הזקנה
רק אסתדר אתה ׀

*

הָאֲזוּן הַמִּתְעַרְעֵר בֵּין גּוּפֵי וּבִינֵי
מִשְׁתַּנֶּה בְּכָל יוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְטוֹכָתוֹ
הַגּוֹף שְׁלִי מִתְגַּבֵּר עָלַי יוֹתֵר וְיוֹתֵר
כִּי הוּא יוֹדֵעַ לָאֵן הוּא הוֹלֵךְ וְאֲנִי לֹא
אֶבֶל לְמָה
לְמָה נִמְאָס לוֹ לְפָנַי

*

אֲנִי זָקְנָה מְכַדֵּי שְׂתִילוֹ בִּי תַקּוּוֹת רְצִינִיּוֹת
וּבְכָל זֹאת יְדִידֵי מִתְעַקְּשִׁים לְסַחֵט מִמֶּנִּי מְלוֹת עֵדוּד
רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ שְׁאֲנִי מְרַצָּה וּמְרַגֵּשָׁה טוֹב
(אֵת נְרָאִית נִפְלְאָ)
מֵעַנִּין מַה זֶה מִצִּיק לָהֶם כָּל-כָּךְ

*

מִבְּעַד לְתוֹי-פָנַי
חוֹדְרִים וּמְסַתְּמִים תּוֹי פָּנֶיךָ שֶׁל אִמִּי
הִיא לֹא הֵיטָה שְׁמַחָה לְרֵאוֹת מַה שְׁאֲנִי רוֹאֶה
וְאֲנִי גַם כֵּן לֹא שְׁמַחָה

*

שׁוֹכְבָת בַּמָּטָה כְּלִי לְזוּז
אֲנִי חֲשָׂה אֵת גּוּפֵי הָאָרֶךְ הַמְּחַטָּב
אַחַר כֵּךְ אֲנִי קָמָה וְרוֹאֶה אֵת הַגּוֹף הַזֶּה

*

אַח אֵיזָה צַעֲצוּעַ נִתְּנוּ לִי אִי-אָז
שׁוּם דְּבָר לֹא רָצוּ תְּמוּרָתוֹ
אָמְרוּ תִשְׁחַקֵּי עַד שְׂיִמָּאֵס לְךָ
אֲנִי מִשְׁחַקֵּת מִשְׁחַקֵּת וְעוֹד לֹא נִמְאָס לִי
וּכְבֵּר רוֹצִים לְקַחַת לִי אוֹתוֹ
עוֹד לֹא עוֹד לֹא לֹא נִמְאָס לִי
עוֹד לֹא הִסְפַּקְתִּי לְגַמֵּר אֵת הַמְּשַׁחֵק
לֹא רוֹצָה לְתַת אֵת הַצַּעֲצוּעַ
(הוּא שְׁבוּר מְמֻרְטָט מְרַפֵּט
אֶבֶל אֲנִי כָל-כָּךְ הַתְּרַגְּלִיתִי אֵלָיו)
מַה זֶה לוֹקְחִים בְּחַזְרָה מִתְּנָה ?

*

עוֹד אֲנִי עוֹסֶקֶת בְּסַפְקוֹת וּבְתַקּוּוֹת
בְּשִׁמְחוֹת בְּתַרְטוֹת וּבְצַפִּיּוֹת
וְהִנֵּה לְקַחוּ וְהִרְאוּ לִי עִם הָאֶצְבַּע
מִכָּאֵן הִצִּיאָה

*

אָנִי לֹא מְתַיַחֶסֶת יָפֶה לְזַקְנָה
אָבֵל אֵינִי יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לָהּ כְּלוּם
הִיא מַצְדָּה מְתַיַחֶסֶת אֵלַי בְּאֲדִישׁוֹת
אָבֵל לַעֲשׂוֹת לִי הִיא יְכוּלָה הֲרַבָּה
וְהִיא עוֹשֶׂה

*

זֹאת לֹא אֲנִי שְׂיוֹצֵאת מִדַּעְתִּי
זֹאת הִיא שְׂעוֹזֶבֶת אוֹתִי
מְסַלְקִים אוֹתִי מִמְּנִי כְּמוֹ חֶפֶץ לֹא נְחוּץ
וְאֲנִי לֹא אֲשֶׁרֶד בַּחוּץ

*

כְּמוֹכֵן אֲנִי עֲכָשׁוּ הֲרַבָּה יוֹתֵר טוֹבָה מִמֶּךָ
אֲזַמֶּה אִם הֵייתְּ יוֹתֵר חָכֵם חֲזָק וְסִבְלָנִי מִמְּנִי
אָבֵל עֲכָשׁוּ לְצַדִּי הֵייתְרוֹן הַזְּמַנִּי
הַהִבְדֵּל הַמַּהוּתִי הָאֲדִיר
בּוֹ אֲנִי בִשְׂאֵרִית כּוֹחוֹתִי נֶאֱחָזֶת עֲדִין
וְאִתָּה מְתִי הַרְמַת יָדַיִם

*

אֶת זֶה לֹא גְמַרְתִּי אֶת זֶה לֹא הִסְפַּקְתִּי
הִסְפַּקְתִּי רַק לְטַעַם לֹא לְעִמּוּד עַל טִיבוֹ שֶׁל הַטַּעַם
הָאֵם פְּדָאֵי הָיָה כָּל-כָּךְ לְמַהֵר
נִוּוּ אֵינֶן-דְּבָר בַּפֶּעַם הַבָּאָה

*

אוֹמְרִים שְׂמוּטָב לְאַהֲבַת מֵאֲשֶׁר לִהְיוֹת נֶאֱהָב
אֲנִי מוֹכְנָה לְקַחַת גַּם סוּג בֵּית
אָבֵל גַּם אֶת זֶה כָּבֵר לֹא נוֹתְנִים

*

בְּחַיִּי לֹא תָמִיד הֵייתִי כּוֹזֵאת זַקְנָה
זֶה רַק בְּזִמְנֵן הָאֲחֵרוֹן מְשֵׁהוּ קָרָה לִי
אָבֵל קָדָם אֲנִי נִשְׁבַּעַת הֵייתִי כְּמוֹ כָּלָם

*

מְתִי כָּבֵר תִּגְמַר הַבְּדִיחָה הַמְלַעֲרֵת הַזֹּאת
גַּם כָּכָה הִיא כָּבֵר הַלֵּכָה רְחוּק מְדִי
אֲנִי לֹא הַתְּנַדְּבָתִי לְהִשְׁתַּתֵּף בְּנִסּוּי הַזֶּה
נָא לְהַחְזִיר הַכֹּל כְּמוֹ שֶׁהָיָה
תַּחֲפָשׂוּ לְכֶם פְּרִיָרִים אַחֲרַיִם

*

המחשבה שאני אהפך לקומפוסט
 ואדשן את האדמה האהובה הזאת
 מוסיפה לי מעט מאד שמחה
 למען האמת היא מחרידה ומיאשת
 אבל אין אלטרנטיבה
 לכן אני מאלפת את עצמי מראש
 לאהב פרחים פטריות אזוב דשא ועצים

*

אהבתי את הגוף הזה
 אם כי לא אני בחרתי בו
 טפחתי אותו חממתי האכלתי
 והוא הרי שרת אותי כמיטב יכולתו
 הוא נצמד והתאים את עצמו אלי
 ואני אליו
 והיה לי יסוד מוצק להניח
 שגם הוא אוהב אותי
 נכון לפעמים בגדתי בו
 אבל כמה הוא נוטר לי טינה
 מה שהוא עושה לי עכשו
 בחיי עובר את כל גבולות הטעם הטוב

*

נראו לי נחמדים פנים של גבר ברחוב
 אחיך אליו חשבתי מתוך הרגל
 אחיך ברוך בעיני השחורות היפות
 מכסות למחצה בריסים ארזים
 אבל מבטו של הגבר החליק הצדה
 מפליא איך אני עדין שוכחת

*

לא
 אני יותר מדי מבגרת בשביל זה
 בצחוק אמרתי
 לא נכון את עוד לגמרי צעירה
 הוא ענה לי בצחוק

*

אם יגידו לכם שהזקנה טובה מהנעורים
 אל תאמינו
 שיש בה שמחות ויתרונות משלה
 אל תאמינו
 שהיא שלנה יותר שקולה יותר
 טהורה יותר מתונה יותר
 בטוחה יותר פתוחה יותר
 אל תאמינו

מִסְכָּנִים לֹא הֵלֵךְ לָהֶם קֶלֶךְ
אֶךְ בְּלִבָּם הֵם תוֹהִים:
אִיךָ הִרְשׁוּ לַעֲצָמָם הַזְנִיחָה שְׂפֹזֹאת

*

אִיךָ אֶצֵּא בֵּין צְעִירִים וְחֻזְקִים
בְּעֲלֵי עַפְעָפִים חֲלָקִים וּשְׁפָתַיִם יִשְׁנוֹנִיּוֹת
אִיךָ אֶסְבִּיר אֶת עוֹרֵי הַקָּמֶל
וְאֶת הַשְּׂקִיּוֹת מִתַּחַת לְעֵינַיִם
אִיךָ אֶצְדִּיק אֶת עֲצָמֵי בִפְנֵיהֶם

*

הֵם חוֹשְׁבִים שְׁנֵה לְזִמֵּן מָה
וְאֲנִי יוֹדֵעַת שְׁלֵעוֹלָם
הֵם עוֹד מְקוּיִם שְׁלֹא
וְאֲנִי כֹכֵר יוֹדֵעַת שְׁכֵן כָּלָם

*

אֶת הַצְּעִירִים לֹא מְבִיכָה צוֹרְתֵי הַחִיצוֹנִית
הֵם לֹא מְשַׁעֲרִים
שְׁגָם אֲנִי הַתְּרַגְּלֵתִי לְהִיּוֹת צְעִירָה
אֶךְ הַמְּבַגְּרִים כְּשֶׁהֵם מְסַתְּפָלִים עָלַי
חָשִׁים אֵי-נוֹחוֹת מְסִימָת

שֶׁהִיא מְנַסָּה יוֹתֵר וְיוֹדֵעַת יוֹתֵר
שְׂרֵאוּיָהּ הִיא לְכָבוֹד וּלְבָרָכָה
אֶל תֵּאֱמִינוּ
הַזְקָנָה טוֹבָה רַק מִהַמּוֹת
וְגַם זֶה בִּינְתָיִם טְעוֹן הוֹכְחָה

*

מִתְרַחֶשֶׁת הַחֲלָפָה שֶׁל הַטוֹב בְּגֵרוּעַ
וְהָרִי אֲנִי יְהוּדִיָּה חֲכָמָה עֲרֻמוּמִית
אֲזִי אֵיפֹה טְעִיתִי כָּל-כֶּף בְּחֻשְׁבוֹן
לָמָּה הִרְשִׁיתִי שְׂיִשְׁטוּ בִּי
בְּמָה גִלִּיתִי חֲלָשָׁה
אִיךָ נִכְנַסְתִּי לְעַסְקָה שְׂכָלָה הַפְּסוֹד

*

בְּלִילוֹת אֲנִי מִתְעוֹרְרֶת
וּבּוֹכָה בְּקוֹל רֶם מְרֹב פֶּחַד
אֶךְ מֵעֵבֶר לְקִיר אוֹתָן הַגְּנִיחוֹת
אוֹתוֹ הַדְּבָר בְּבֵית הַשְּׂכָן
וּבְבֵית שְׁמֹמּוֹל
לִכְן אֶף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתִי

*

בִּיהִירוֹת נְעוֹרִים
הַצְּעִירִים מְרַחֲמִים עַל הַזְּקָנִים

*

יִמְשׁוּ אוֹתִי בְלַחַּ מֵהֵיּם הַחֵם
 שְׁבִתוֹכוֹ הִרְשׁוּ לִי לְהִתְפַּנֵּק כָּל כֶּף מְעַט
 וַיִּנְטְשׁוּ אוֹתִי לְבִדִּי עַל חוֹף עָגוּם וְרִיק
 וְשֵׁם אַבְלָה אֶת הַנְּצַח שְׁלִי
 בֵּין שְׁקִיּוֹת נִילוֹן לֹא נִשְׁמְדוֹת
 שֶׁהֵיּם פִּלֵּט

*

זֶה מִבְּהִיל אֲנִי פוֹחֶדֶת
 תִּרְמוּ אוֹתִי
 תִּמְצִיאוּ מִשְׁהוּ
 תִּנְחַמוּ אוֹתִי
 (אֲבָל תִּבְיאוּ בְּחֹשְׁבוֹן שְׂאֲנִי לֹא מֵאֲמִינָה בְּכֹלוֹם)

*

כְּמוֹ שֶׁפַּעַם לֹא הִתְחַשַּׁק לִי
 לְהִתְלַשׁ מְזֻרְעוֹתַי הַמִּתְאַוּוֹת שֶׁל גִּבֹּר לֹא שְׁלִי
 וְלָרוּץ בְּרַחֲבוֹת הָאֶפְלַיִם וְהַשְּׁחוּבִים
 לְאוֹטוֹבוֹס הָאֲחֵרוֹן
 כִּכָּה עֲכָשׁוּ אֵינְנִי רוֹצֶה
 לְצִאת מֵהַחַיִּים הַמְּחַמְּמִים
 אֶל הַמְּאֻפְלָה הַמְּשַׁעֲמַמֶּת וְהַשְּׁחוּבָה

*

יְחִידָתִי זִקְנָתִי הָאֶחָת וְהַיְחִידָה
 הַמֵּיטֵב מִכָּל שְׁעוֹד נִשְׁאָר לִי מִהַיְחִידָה
 הִיִּי נָא טוֹבָה אֵלַי וּמִסְבִּירַת פְּנִים
 הוֹכִילִי אוֹתִי מִכָּאן לְלֹא כָּאֵב וּבְלִי מִשִּׁים
 (אֵל תִּצְפֵּי עִם זֹאת לְהַדְרִיּוֹת בִּיחֻסִּים)

*

הִנֵּה-הִנֵּה תִּבְאָ שְׂאֲרֵית יָמִי
 מָה אֲעֲשֶׂה בָּהּ
 הַגִּיעַ הַזְּמַן לְהִתְחִיל לְחֹשֵׁב
 אֲבָל עוֹד לֹא הַיּוֹם
 אוֹלֵי מִחֲרָתִים

*

בְּעֵצֶם עוֹד מִקֵּדֶם לִי לְהִתְלוֹנֵן
 זֶה עוֹד לֹא קִפְאוֹן זִקְנָה מִמְּשִׁי
 עוֹד רַחוּקָה אֲנִי מִהַמְּצָב שֶׁהַכֹּל מִתָּר לִי
 עוֹד שְׂמִים לֵב לְפַעֲמִים לְדַבְּרִי
 וּמִתְפַּלְאִים אִם לְעֵתִים קְרוּבוֹת מִדִּי
 אֲנִי חוֹזֶרֶת עַל דְּבָרֵי
 יֵשׁ לִי עֵדִין שְׁלִיטָה עַל תְּפֻקוֹדֵי גּוֹפִי
 (אֶחָד מִמִּכְרֵי יוֹתֵר מִכָּל פּוֹחֵד לְעֲשׂוֹת בְּמִכְנָסִים)
 אֲנִי עֵדִין מִתְבַּיֶּשֶׁת לְדַבֵּר בְּאֲרִיכוֹת עַל מַחְלוֹת

עדין נהנית מאכל וממשחק
עדין משתדלת להרויח כסף רב ככל היותר
ואפלו מנסה לחסוך ליום צרה
בהנחה שהוא עדין לפני

*

מי אמר שנגד הזקנה אין תרופה
צריך רק להתאמן חזק מאד
אני אעשה כל בקר התעמלות
ואתאמן על אופני כשר
אשחה בברכה ואשחק טניס
אטיל כל שבת עם מיטיבי-לכת
ואחשב רק על דברים חיוביים
אני אפסיק לעשן (בכל אפן אנסה)
אעבר לתזונה בריאה ומאוננת
אכל מעט אף לעתים קרובות
אקים יחסי מין מתונים עם בן-זוג מנסה
אעסק בעבודה נחוצה ומענינת
ואבלה עם הקרובים ללבי
אני אקנה לי את הקרם הטוב ביותר נגד קמטים
את השמפו הטוב ביותר נגד נשירת שער
ומלח מים-המלח לאמבטיה
אני אשתיל את שני החסרות
אמתח את לחיי הנפולות

אנפח בסיליקון את שדי המדלדלים
אתחיל לקחת אנזימים הורמונים וויטמינים
ולא אודגן לעולם
אחיה לנצח

*

השמרו צעירים
הזקנים מתרבים יותר מהר מכם
אתם עדין ספק תולדו ספק לא
אף לזקנים יש כפר מלאי עצום
של חמר גלם מוכן ועדכני
לי למשל אין ילדים
אבל את הזקנה הזאת ילדתי אני

*

על הזקנה היה נחמד לחשב משהו מנחם
תבונה שלזה זכרונות זרחים
זקנות נקיות וצנועות עם קמטים רכים
זקנים מגבננים אף איתנים ומגידים
מטפלות טובות לב בכית בשם סתו הזקב
חדרים מוארים אכל טעים ומזין
מגון רחב של פעילויות ובדור
רדיו וידאו סטראו טלוויזיה בכבלים
טיולים מענינים רקודי עם ושירה בצבור
בקורי הילדים הנכדים הננים ובגי הננים

עת עֲנֵה נְטוּלַת דְּאָגוֹת וּכְאֵבִים
זְקֵנָה אֲרֻכָּה אֲרֻכָּה
בְּסוּף הַמָּאָה הַעֲשָׂרִים

*

הוא אֶהָב וְאֶהְבּוּ אוֹתוֹ
הוא נְרָה וְנִירוּ בּוֹ
סִפְרוּ לוֹ חֲדָשׁוֹת חֲשׁוּבוֹת
וְאֶכְלוּ אֶת הַלֶּחֶם שֶׁהוֹצִיא בְּזַעַת אִפְיוֹ
עֲכָשׁוּ הוּא יוֹדֵעַ רַק לֶאֱכֹל וּלְדַבֵּר שְׁטוּיוֹת
לֶאֱכֹל גּוֹתְנִים לוֹ אֲבָל לְהִקְשִׁיב אִין אִישׁ רוֹצֵה
הָאֵשָׁה עוֹד אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ
הַיְלָדִים כְּבָר לֹא

*

הַסְּבֵתָא לֹקַחַת אֶת אִמָּא שְׁלָה לְטִיּוּל
לְהַנִּיעַ אֶת הַעֲצָמוֹת לְנֶשֶׁם קֶצֶת אֹוִיר
הֵן מְגִיעוֹת עַד הַפֶּאֶרְק מְטִילוֹת בְּשִׁבְלִים
הַסְּבֵתָא זְקֵנָה קֶשֶׁה לָּהּ לְלַכֵּת הַרְבֵּה
מִתְחַשֵּׁק לָּהּ לְשִׁבֵּת קֶצֶת עַל הַסְּפִסְל לְנוּחַ
אֲבָל אִמָּא שְׁלָה עוֹד לֹא טִילָה מִסְפִּיק
עוֹד לֹא הִסְתַּכְּלָה נְיָה בְּשִׁיחִים וּבְעֵצִים
וְהָרִי הַסְּבֵתָא מְאֹד מִתְחַשֵּׁבֶת בְּאִמָּא שְׁלָה
אֲז הֵן הוֹלְכוֹת אֵט-אֵט הֵלָאָה וְהֵלָאָה

(1992)

מְשַׁפְּחָתִי מִצַּד אָבִי

בְּעִירָה הַיְהוּדִית חֲשׁוּב
אֵין אֶף יְהוּדֵי אֶחָד
פְּעַם אַחַת לְפָנַי זְמַן רַב
אֱלֹהִים הַנִּיף מִטָּה קָסָם
וְכָל הַיְהוּדִים נִסְתַּלְקוּ

בְּעִירָה הַפּוֹלְנִית חֲשׁוּב
יֵשׁ גִּטּוֹ יְהוּדֵי
גִּטּוֹ יְהוּדֵי מִשְׁלָם
עֲטוּר חוֹמַת אֶבֶן גְּבוּהָה
נְעוּל לְנִצָּח בְּמַנְעוּל בְּרִזָּל
שָׁם שְׁמוּרִים הַיְהוּדִים הַטּוֹבִים
הַמְתַּנְהֲגִים בְּאִפְּן מִשְׁלָם
יּוֹדְעִים אֶת מְקוֹמָם
לֹא רָבִים לֹא צוֹעֲקִים לֹא מְתַפְרָצִים לְחַפְּשֵׁי
לֹא מְשַׁתְּלֵטִים עַל הַמְּסַחֵר שֶׁל הַשְּׂכָנִים
לֹא מְצִיקִים לְאִנְשֵׁי הַטּוֹבִים
גַּם לֹא לְאֱלֹהִים הַנִּרְגָּן שְׁלָהֶם
(ו' יו"ד נו"ן רי"ש מְמַלְלוֹת זוּ אֵל זוּ הָאֲבָנִים הַמְּפֹלְמוֹת
ו' יו"ד נו"ן רי"ש)
שָׁם שְׁמוּרִים הַיְהוּדִים הַמְּאֻשְׂרִים
אֲבוֹתַי וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵיהֶם
רַק תּוֹלְעִים וְחַפְּרָפוֹת מְחַרְדוֹת אֶת מְנוּחָתָם
שְׂאֲנָנִים יִצְפוּ לְמִשִּׁיחַ

וְלִקְרִיאָתוֹ יְקוּמוּ
עִם כָּל שְׁנֵי זְהָבָם
עִם עוֹרָם וְעִם שְׁעַר רֹאשָׁם
שֵׁיֶד אָדָם לֹא הֵיטָה בָּם

גִּטּוֹ יְהוּדֵי מְשָׁלָם
נִכְס תְּרֻבוֹתָי שֶׁל הָעָם הַפּוֹלְגֵי

*

בִּימֵי נְעוּרָיו אָהַב סְבִי זְלִיג-פְּלִיקָס כָּל מִינֵי קְשׁוּטִים וְקִשְׁקוּשִׁים
אֲךָ עָנַד אוֹתָם רַק לִירִיד אוֹ לְבוֹרְסָה שֶׁל וְרֶשֶׁה
וּבִדְרוֹף חֲזָרָה כְּשֶׁהִרְפָּת הִתְקַרְבָּה לְתַחֲנָה שֶׁל חֲשׁוּב
הָיָה מְסִיר אֶת הַחֲפָתִים אֶת שְׂרָשֶׁרֶת הַזָּהָב וְאֶת טְבַעַת הַחוֹתָם
וּמוֹסֵר אוֹתָם לְשִׁמְרָה אֲצֵל יְדִידוֹ הַקּוֹנְדוּקְטוֹר
אֲבָל פְּעַם אַחַת כְּשֶׁהָיָה נִרְגָּשׁ וְנִלְהָב מִהַצְּלָחָה מְסַחֲרִית
(אֲחֵר כִּף הָיָה לוֹ הַצְּלָחוֹת כָּל-כָּף רַבּוֹת
שֶׁהוּא נִשְׂאָר אֲדִישׁ)
שָׁכַח אֶת כָּלֵלֵי הַזְּהִירוֹת
וַיֵּצֵא מִן הַקְּרוֹן בְּמֵלֵא הַדֵּר מְלֻכוֹתוֹ

בְּתַחֲנָה פָּגַשׁ אוֹתוֹ סְבָא רַבָּא שְׁלֵי רַב לֵיבָה
הוּא רָאָה אֶת בְּנוֹ לְבוּשׁ כְּמוֹ גּוֹי
וְהִנְחִית לוֹ סִטְרָה

סְבָא זְלִיג שָׁם אֶת כְּפוֹ מִתַּחַת לְסַנְטֵר
שֶׁהָדָם לֹא יִזַּל עַל חֲזִיתוֹ הַמְּעַמְלָנֶת

וְרַב לֵיבָה אָמַר

אֶת בְּנֵי הַבְּכוֹר לֹא אֲנִשֵּׁל מִיִּרְשָׁתוֹ
אֲךָ בֵּיתִי נַעֲשֶׂה צַר עָלַיִךְ
סַע לָךְ לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים בְּוִינָה
וִינָה תַתְּאִים לְטַעֲמָךְ

הָיָה זֶה בְּשָׁנַת אֶלְף תְּשַׁע-מֵאוֹת וְעֶשְׂרִי
יְהוּדִים הִסְתַּדְּרוּ אֶז לְגַמְרֵי לֹא רַע בְּוִינָה
וּכְמוֹ תְּמִיד
הֵאֱמִינוּ שֶׁכֶּף יִמְשֹׁף לְנִצָּח

*

הַיּוֹדָה פְּרֻנְצֵי אֲמָרָה אָנוּ עוֹזְבִים אֶת וִינָה
בְּחֶצֶר עֲמָדָה שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ
וּמְזֻג אֲוִיר קִיִּצֵי נִפְלֵא

בַּעֲלָה הַדּוֹד פְּרִיץ אַרְכִּיטֶקְט צַעִיר וְאַפְנָתִי
הֵלֶךְ לְחֵדֶר-עֲבוּדָתוֹ
סִלַּק מִן הַסִּפָּה אֶת הַסְּקִיצוֹת לוֹיִלָה שֶׁל מְשַׁפַּחַת פּוֹן דֵּיטֵן
פָּשַׁט אֶת בְּלוֹזוֹן הַמְּשִׁי בְּצַבֵּעַ קָרָם
וְאֶת מַכְנָסָיו הִרְחִיבִים מִפְּלָגֵל
וְאֶת נַעֲלֵי הַקְּוִץ הַקְּלוּעוֹת
הוּא לְבַשׁ חֲלוּק צְבָעוֹנֵי פְּרָסִי
שָׁכַב עַל הַסִּפָּה
וְהִתְפַּסֶּה עַד מַעַל הָרֹאשׁ בְּשִׁמְיָה הַסְּקוּטִית

אָנוּ עוֹזְבִים אֶת וַיְנָה
אֲמָרָה דוֹדָה פְּרַנְצִי לְאַחוּתָהּ הָאֶהוּבָה אֲרָנָה
אֲלֵהִים כְּמָה שְׂאֵת פְּנִיקְלִית
אֲמָרָה דוֹדָה אֲרָנָה

אָנוּ עוֹזְבִים אֶת וַיְנָה
אֲמָרָה דוֹדָה פְּרַנְצִי לְאַחִיָּה שְׁכָנָא
אֲחוּתִי הִמְתוּקָה אֶת הוֹרְגָת אֶת הַקְרִיגָה שֶׁל בְּעֵלָךְ
אֲמַר דוּדִי שְׁכָנָא

אָנוּ עוֹזְבִים אֶת וַיְנָה
אֲמָרָה דוֹדָה פְּרַנְצִי לְאַבִּיָּה
יְלַדְתִּי הַעֲקָשְׁנִית חִיף סְבִי זְלִיג-פְּלִיקָס
וְנָקַשׁ קִלּוֹת בְּיַדִּית מְקָלוֹ עַל מַצָּחָה הַחֶלֶק הַלְבָּן

דוֹדְתִי פְּרַנְצִי שְׁבִירָה כְּחֵלֶת עֵינַיִם
בֵּת-זְקוּנִים מְפַנְקָת
רְצוֹן בְּרִזֵּל פִּחַת עוֹר אֶפְרֶסֶק
קָשִׁי עֶרֶף פִּחַת פִּלְתֵּלִי זֶהָב
הִיא חֶסְלָה אֶת כָּל הַנְּכֶסִי-דְּלָא-נִיְדִי
שְׁלָה וְשֶׁל הַדוּד פְּרִיץ
וְהַעֲבִירָה אֶת הַהוֹן לְלוֹנְדוֹן
הִיא אֲרֻזָּה אֶת כָּל רֵהִיטִי הַfin-de-siècle שְׁלָה
וְשֶׁלְחָה אוֹתָם לְלוֹנְדוֹן
הִיא סְדָרָה בְּאַרְגָּזִים אֶת אֶסְף הַזְכוּכִית הַרומִית
אֶת הַפְּרֻזוֹת הַנְּדִירוֹת שֶׁל טוֹלוּז-לוּטְרַק הַמְּקַדָּם
וְאֶת אֶסְף הַתְּמוּנוֹת שֶׁל הַפּוֹסְט-אִימְפֶּרְסִיוֹנִיסְטִים

שְׁפָרִיץ קָנָה כְּשֶׁהָיוּ עַדִּין בְּהַשְׁג-יָד
הִיא בְּטָחָה אֶת הַכֹּל שֶׁלְמָה מְסִים עַל הַכֹּל
שֶׁחָדָה בְּנִדְיבוֹת אֶת כָּל מִי שֶׁהָיָה צָרִיף
וְשֶׁלְחָה אֶת הַכֹּל לְלוֹנְדוֹן

אֲחֵר-כֵּן הִיא נִגְשָׁה לְסַפָּה
מְשָׁכָה אֶת הַשְּׂמִיכָה מֵהָרָשׁ שֶׁל פְּרִיץ
וְאֲמָרָה פְּרִיץ אֲנַחְנוּ עוֹזְבִים אֶת וַיְנָה לְתַמִּיד
לְךָ תִּגִּיד שְׁלוֹם וְלֵהֲתַרְאוֹת לְקָרוֹבִים וְלִיְדִידִים

פְּרִיץ וּפְרַנְצִי הִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּלוֹנְדוֹן
לְאַחֵר אַרְבָּעִים שָׁנָה וּמִשָּׁהוּ
הוּא מְבִרּוֹנְכִיט
הִיא מְסֶרְטֵן הַקִּיבָה
אֶת הַקָּרוֹבִים וְהַיְדִידִים לֹא רָאוּ עוֹד

*

לְאַחֵר שְׁלוֹוִי לְדָרְכוֹ אֶת הַשְּׁלִיחַ מִפְּלֶסְטִינָה
יָשְׁבוּ עוֹד זְמַן רַב בְּסֵלוֹן
דוֹדָה זְלָדָה דוֹדָה גִּיטָה וְדוּד שְׁכָנָא
דָּנִים בְּאוֹרֶחַ שְׁבָא מְעַבְרֵ לַיִם
שְׂמֵת לֵב אִיזוֹ עֲנִיבָה הִיָּתָה לוֹ
כְּנֶרְאָה הֵם שָׁם בְּכָלֵל לֹא רְגִילִים לְעֲנִיבוֹת
וְהַגְּרָבִים
גְּרָבִים שְׁחוּרִים עִם חִלְפָה חוּמָה
אוֹף תְּפֶסֶיקוּ אֲמָרָה דוֹדָה גִּיטָה כּוֹאֵב לִי מְרַב צָחוּק

וְאִיזָה שֵׁם הוּא הַמְצִיא לְעַצְמוֹ דָּב אַבְן סַפִּיר
בְּטַח הוּא סֵתֵם בְּרָלָה שְׁפִירָא
כֵּן אַבְל יֵשׁ לוֹ הַמְלָצָה מְדוּקָטוֹר מְרַמֶּזֶשְׁטִין
אִז שְׁדוּקָטוֹר מְרַמֶּזֶשְׁטִין גַּם יִסַּע אֶתוֹ לְשֵׁם
הוּא תְּמִיד הָיָה מִיִּזְנֶתְרוֹפּ וּשְׁלִימָזֶל

*

לֹא

אָמַר רוּדִי פֹּון לִיסִיֶּצְקִי לְדוּדִי שְׁכָנָא
לְעוֹלָם לֹא אִמְצָא לִי יָדִיד כְּמוֹךָ

עִם מִי עֲכָשׁוּ

אֲשַׁחֵק טַנִּים בְּמוֹעֲדוֹן הַסְּפוּרֶט

עִם מִי אֲדַבֵּר עֲכָשׁוּ עַל קוֹקוּשְׁקָה וְעַל קֶתָה קוֹלְבִּיץ

עִם מִי אֲתוֹכַח עַל רִיכְרָד שְׁטְרַאוּס וְקִירְקֶגוֹר

עִם מִי אֲשׁוּטֵט בְּאֵבִיב בְּרַחֲוֹבוֹת שֶׁל וִינָה

זֶה לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת לְזִמֵּן רַב אָמַר דוּדִי שְׁכָנָא

הֵם פְּשוּט מְגִיֶּסִים אוֹתָנוּ לְעִבּוּדָה

אָשׁוּב בְּקָרוֹב וְהַכֵּל יָשׁוּב עַל מְקוֹמוֹ

תִּרְאֶה אוֹתִי אִז וְתִקְנָא בְּשִׁרְיָרִים שֶׁיְהִיוּ לִי

אֵל תִּנְחַם אוֹתִי עֲנֵה רוּדִי פֹּון לִיסִיֶּצְקִי

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזוֹהִי אַבְדָּה שְׁאִין לָהּ תִקְנָה

תְּמִיד נִתְּנוּ לְמוֹלְדֵת אֶת הַיָּקָר לָנוּ בִּיּוֹתֵר

*

כְּשֶׁדוּדִיתִי גִיטָה שְׁתַּתָּה אֶת הַקָּפָה שְׁלָהּ בְּבִקָר
הַמְשַׁרְתֵת הַסִּירָה בְּזִהִירוֹת אֶת הַקְרוּם מִהַשְׁמַנֵּת הַמְחַמֶּמֶת
לְמִרְאֵה הַקְרוּם תִּקְפָה אֶת הַדוּדָה גִיטָה עֲרִית

כְּשֶׁהַתּוֹפֶרֶת תִּפְרָה תַּחְתּוֹנִים לְדוּדִיתִי גִיטָה
הִיא כְּסֵתָה אֶת הַתְּפָרִים הַפְּנִימִיִּים בְּסֶרֶט מְשִׁי
הַתְּפָרִים גְּרוּ אֶת עוֹרָה הַרְגִישׁ שֶׁל דוּדָה גִיטָה

כְּשֶׁדוּדִיתִי גִיטָה הִלְכָה לְסִינְמֶטוּגְרַף
הַמְחַזֵּר שְׁלָהּ קָנָה אֶת כָּל הַפְּסָאוֹת בְּשׁוּרָה
קִרְבָתָם שֶׁל אֲנָשִׁים זָרִים הִעִיקָה עַל הַדוּדָה גִיטָה

כְּשֶׁהַטְרַנְסְפוּרֶט הִגִיעַ לְטְרַבְּלִינְקָה
דוּדִיתִי גִיטָה הִיָּתָה דְּבוּקָה לְשֵׁתֵן הַקְפוּא עַל רִצְפַת הַקְרוּן
אַבְל עֲדִין הִיָּתָה בְּחַיִּים

*

בַּת-דוּדִיתִי מִירְקָה מְחֻשְׁנוּב
יִלְדָה חֲסֵנָה וּשְׁמַנְמֵנֵת בַּת שְׁבַע-עָשָׂרָה
אַהֲבָה חַתְלִתוּלִים כְּלַבְלָבִים אֶפְרוּחִים וְנָשִׁים זְקֵנוֹת
בְּכֻלָּם הִיא טְפֵלָה
כְּאֲשֶׁר חִפְתָּה לְבַעַל
אֶתוֹ אֶפְשָׁר יִהְיֶה לְלֵדַת תְּרִיסַר יִלְדִים

האיש המלמד בחלוק הלכן
שמירקה מצאה את עצמה ברשותו
כאשר שאר בני המשפחה כבר הלכו
לא התעניין בפוריות שלה
לפניו עמדה בעיה מדעית אחרת
הוא הושיב על גופה הזך של מירקה
כנה
קדם אחת ואחר כך עוד אחת או שתיים
והחל לעקב מה יקרה לתרקים

הוא הרשה למירקה ולחברותיה
להתרחץ פעמים בשבוע
נתן להן מזון עשיר בחלבונים ובוטמינים
הוציא אותן בכל יום לטיול
ואסר רק להסיר את התרקים ולסרק את הביצים
(בכלוב סמוך היתה קבוצת בקרת
שהחזקה בתנאים מוגדים לחלוטין)

לקראת סוף השנה תודות לנסוי הזה
הצליח החוקר באפן מבריק לבטל את הדעה הקדומה
שהיתה מקבלת עד אז במדע
הוא הוכיח שעל גוף נקי בריא ומפטם
כנים מתפתחות לא פחות טוב
מאשר על גוף מלכלך חולה ומותש
ומזה נובע כי רבוי הכנים בקרב העמים הנחותים
(כמו גם כמותן המעטה בקרב הגזע העליון)

איננו תוצאה של עליבות חיייהם
אלא הוא נעוץ בצפן הגנטי שלהם

לקראת הסוף מירקה בכל זאת חלתה בטיפוס
אך האורגניזם החסן התגבר על המחלה
ובעצם מירקה עברה את המלחמה ללא פגע

*

בנו הבכור של סבא זליג-פליקס
יורש בית המסחר המשפחתי
רודף תענוגות ו-arbiter elegantiarum
בקי בפילוסופיה של פיקטה ושל הגל
משורר וחוקר הפולקלור היהודי בימי הביניים
נצח לשושלת יהודים מחשנוב
השזורה לסרוגין מסוחרים ותלמידי חכמים
אבי מאיר וינר
היה שיף דוקא לדור החכמים

ומשום שנוכסף למטרה צודקת וטהורה
הצטרף למפלגה הקומוניסטית האוסטרית
ותר על ירשתו (אוי אבאלה מה עשית)
העמיד את מכוניתו לרשות המפלגה
החזיר את מעונו המפאך לאביו
שכר לו דירה צנועה בת ארבעה חדרים
והסתפק במשרת אחד בסך הכל
שהביא לו ארוחות מהמסעדה השכנה

אף עד מהרה גם זה נראה לו מעט מדי
הוא חש שהעולם מדרדר אל התהום
וזקוק לשנוי מן המסד עד הטפחות
ולכן בסוף שנות העשרים
הוא עזב לצמיתות את וינה האהובה
ונסע לרוסיה לבנות חברה חדשה

הוא בא למקום
שם אין דת ולאם
שם אל פסגת השמחה העפילו
השלטון שם כלו של הפרולטריון
לכל בני האדם נותנים שם שוויון
וגם ליהודים אפלו

שם הוא למד רוסית קלוקלת ויידיש מצוינת
נשא את אמה שלי והביא אותי לעולם
עבר את כל מה שהמקום והזמנים ההם הועידו
ולמרות כל זאת נשאר בחיים עד פרץ המלחמה
שלתוכה הטיל את עצמו בהקלה נמרצת

בחברת אלפי מתנדבים אינטליגנטים כמוהו
שמעולם לא החזיקו נשק ביד
הוא פתר על-יד העיר ויאזמה
ובחדש הרביעי למלחמה
בלי להרג אף גרמני אחד
נפל למען המטרה הצודקת

*

את סבי זליג תפסו בהולנד
כל-כף רחוק סבא הצלחת לברח
מוינה ועד אמסטרדם שבקצה אירופה
אכן סוף היתה אותו הסוף
ובכל זאת הספקת לטיל חפשי שנה נוספת
להוציא לתרבות רעה אשה הולנדית או שתים
שמה
אי-שם בתנה הולנדית דשנה
גומע עתה בירה דודי היהודי-למחצה

*

בקש מדודתי זלדה להוריד את הטבעת מהאצבע
כמו להתפעל מקרוב מהאבן
ובחיוך הניח בכיסו

החיוך צעיר כל-כף
נעים אפלו שמצאה חן בעיניו הטבעת שלי
אקומרין עם דפקט קטן
לא יקרה אבל אני תמיד אהבתי אותה
גיטה האנינה היתה תמיד מלגלגת עלי
בשהסיוט הזה יגמר אמצא לי עוד אחת כמוה

ועכשו אמר והבהיק בחיוכו הצעיר
נא לעבר להתרחץ במקלחת

לעבר את המלחמה עם מסמכים ארזים

תמיד לזכר שאתה יהודי
תמיד לזכר שאתה לא יהודי

לא ללבש בגדים ישנים מלכלכים ולהקפיד על צפרנים ושנים
הן ידוע שהיהודים מזנחים ומסריחים
לא ללבש בגדים חדשים מקשטים
היהודים שומרי נקיון חולניים ואוהבים לבוש אפנתי

לא לגדל זקן
זקן מפאך הוא סימן מבהק של יהודי
לא להתגלח למשעי
מיד יראו יהודי שאך זה גלח זקן ופאות

לא להיות רזה מדי
ברזון נכר היהודי שברח מן הגטו
לא להיות שמן מדי
הן ידוע שהיהודי משמין על חשבון זולתו

לא לדבר בקול רם
שהרי יהודים הם טרחנים וצרחנים
לא לדבר בשקט
שהרי יהודים הם כנועים ופחדנים

לא לחייך ולא לצחק
הרי ידוע שהיהודים שמחים לאיד אחרים
לא להאנח לא להתאונן לא לבכות
היהודי הוא הרי אמלל וממרמר נצחי

לא להשפיל מבט בפגישה עם איש זר
הרי ידוע שלכל יהודי יש מצפון לא נקי
אף פעם לשום איש לא להביט ישר בעיניו
הרי ידוע שהיהודי חצפן חסר בושה

אף פעם לשום איש לא להציע שום דבר
הרי היהודי ערמומי ומגזים באדיבות
אף פעם משום איש לא לבקש שום דבר
היהודי תמיד משנורר משהו

לדבר בלי מבטא יהודי
היהודים תמיד מדברים עם מבטא יהודי
לא לדבר בשפה צחה מדי
היהודים מחקים נהדר דבור בשפות זרות

לא לדאג יותר מדי לאשה ולילדים
כל היהודים הם בעלים ואבות למופת
בשום אפן לא להתקרב לאשה זרה
כל היהודים הם בעלי תאנה ונואפים

לא לתפוש עבודה מלבנות
היהודי תמיד מוצא לו גיב נוח
לא לתפוש עבודה שחורה
גדים לבנות יסגירו תכף יהודי

לא לשבת בחבול גדים
היהודים תן דויעים פעצ'לנים ונצלנים
לא לפתח עסק עצמאי
פל היהודים פגונים ערמומיים וספקרים

לא לפתח בשיחה עם אף אחד
גורי היהודים תמיד נדחפים לכל מקום
לא להפגע משיחות
היהודים הם כדויע מתנשאים ושתלצנים

אף פעם לא להפגס לשרותים צבוריים
לא לקחת לבית בשת ולא לבית-מקור
היהודי גורי אבוד פשהוא מתפשט
כי תכי חל להבחין ביהודי פשהוא עירם

לא לקחת לתפלה פגנסיה
וראו לפי הוצט'לבות המגשלות יהודי
לא להפגע מלבא לפנסיה
השכנים יגידו כופר או יהודי

לא לבלט בשטח
כי כל היהודים אותכים להחבלט
ולא להסתפור
כי רח היהודים מסתפורים

לא להפיר ברחוב את רוח'לה ולא את שלומ'קה
אפלו אם מפים אותם והורגים אותם
במיוחד פאשר מפים אותם והורגים אותם
אלא להסתפל בקלצת בחילה אנחה
ובלי למחר להמשיך בדרך
עם הפוסמכים ה'אריים קמוצים פפים

*

שני מכתבים

1.
לגרוי'קה הג'קה שלי שלום
אני כל-כף מאשרת שאתם פכר משרתים
אני חיה ואני נמצאת בטורקסטן
ומאד מאד מראגת לגבי המלשחה
אני מתחנת אליו ומלשכיעה אותו
שתכתבי לי בק'קהם האפשרי
איפה אמא שלי ואבא שלי
איפה אחיותי אנדה ורג'קה
ראחי הקטן שימק
איפה דודה רוח'ה ודוד ליאו

ובכלל זה אמרו
אתה בכלל לא הומה ליהודיה

פשהחלטהי להגדר לשואל
יהודי הויסים קראו לי בוגדת
אתה אכלת את הלחם שלנו
אתה נשמת את האויר שלנו
את דמך מן התרבות שלנו
הלוחמים שלנו נפלו בהגנה עליך
ובכלל הם אמרו ודרי אנתנו אהבנו אותך
אוי את יכולה לרק את רוסיה ואנתנו

יהודי הרוסים טענו
אני מאד הומה ליהודיה
אני הומה לאבי הקומוניסט
כמהו נכספתי למטרה צדקת וטהורה
או לפחות למקום
שם לא יהיה עלי לרוץ על תבל דק

*

ארץ קטנטנת מדינת ישראל
כרוזן מכער של הים התיכון
נואשות מלפז מנל אל משבר
מפה בכפיו מקציה את הים
רגע נראה רגע לגמרי פבר לא
ספק ישנו ספק איננו

ספק לפר היה ספק רק יהיה
שטח מחיה ירקרק של מנוחות
מפתח עמיק בן מאה דורות
תחומים מוארים זבי דבש וחלב
טרטוריה מוגנת בטוחה מאיום
שם לא נחול מאבק על קיום
מחלקן מטרבל מתארת עצמית
גורם טרח רב לכל וטמיר
פעל חוב אינסופי של כל העולם
שחביעותיו הצדקות נמאסו לקלם
מעצמה שלי אדירה
תקותי שלי היתורה
לא אדע אם תצילי אותי מאבדן
אף תגני עלי מהתורה
שיתיה מנת תלקם של בני משפחתי

*

בא ספא זליג נלך לטייל במדחוב בן-יהודה
תתענג למראה נערות מתימן ומרוקו
לבושן יהיה אוילי מוזר בעיניך אבל איזה רגלים
באי נלך הודה גיטה לקניון תודש במלחה
נזח את מספר שלשים ואחת סלתי איז לי ריב
נעשה window shopping נשב נשחה קפה או קולה

אתך היוד שכתבא בא נכנס למלון הילטון
הנה זה אצלם חדר פשר וזה שמו ג'קוזי
הייתי קונה לך גם מנזי אכל זה ביקר

ואת היודה פננצי היית צריכה להיות מעמדת לפנסת
הסרות שם נשים חכמות בעלות חושיה כמוך
שזוכות בעזרה מלשמים כי יודעות לעזר לעצמן

העיר הזאת ואני

ואתה אבא גם לך ימצא פה מקום
יודעת אני רצית להיות אורח העולם גם אני רציתי
לא יצא לנו אין דבר אולי בפעם אחרת

לכלכם ימצא מקום פאן פלונט פמולדת שלי השונה
הסתפלו מה עשינו מאז שאתם נסתלקתם
זה לא אירופה אבל התרגלו כמו שאני התרגלתי

ואל תדאגו לא שכתתי דבר אירי אוכל לשכת
רק מספיק לדבר על זה
אין לי מילים עוד ואין לי כבר פת

(1993)

הייתי שני חדרים על כל חכולכם
נמצאות בירושלים ליד המשפיר לצרכי
מה זה דווקא אני במקורו העולם

אמנם יש בבני גם תכרת כת אך
וכן דברים אחרים אלו קרוב
משפחת אידלמן וגברת אלקים

*

אנשים מוכשרים לשכנע את עצמם
שהעיר הזאת נוצרה כדי לחיות בה
לא פשטם נשים שזייא מפרפרת ונקרעת להם מפתח לראים
מזעזעת את מנגוני העיים הרופפים שלהם
הם ממהרים להעמיס עליה את נטל יומם
וכן מוזיקאים את העיר על פני האדמה

אל לפעמים בליות
כלתהמזכרת של הרצון הפולקטיבי נופלת
חורים לשר על אלה הגבעות הממה וריק
ורק שועל אר-רגלים פורמ בצוותת פתנונים
ודרכו מרשורש פשימים משיר מוטטים יבשות

*

הַלְכֵנִי מִסְבִּיב לְפָנֶיךָ
וּמֵאוֹם לֹא תִיָּה שָׁם
רַק פְּנִימִים עֲמוּמִים מֵעֵשִׂים
וְגַם זֶה רַק פְּהִיכֵתְךָ לְךָ

זאת אומרת שתעצתי בדברך
מהר מהר פתורה
אל רחוב קינג ג'ורג' ותתננות
אל התמוז התמלה האור

*

בַּעִיר הַזֹּאת יֵשׁ גַּם אֲפָרִים וְחַתּוּלִים
הַצֵּפִירִים מְגִיעוֹת כֹּל אֵימַת שְׁנוֹת לְהוֹ
מְגִדְלוֹת גּוֹזְלִים מְלַשְׁלוֹת עַל גִּבֵּי מְקוֹמוֹת קְדוּשִׁים
וּמְפִילִיגוֹת הַלְאָה כְּלִי כֹל דְּאֵגָה לְמִקּוֹם אַחֵר

אף התחוללים קשורים בעבותות לפתי האשפה העשירים
למרות שאם התחוללים לא מבטיחים דבר לאיש
ואפילו אינם יודעים שהם חיים בירושלים

*

הַמִּזְנוֹן הַשְּׂדֵי וְהָאֵרוֹן
עוֹמְדִים וְצוֹעֲצִים
מוֹסְקֵי סִמְטוֹת מְזִיזֵי אֲנִיבֵיבֵי
בֵּית מִסְפָּר שְׁבַע עַל אֲרֵבַע-עֶשְׂרֵה
דִּירָה אֲרֵבַעִים וְשִׁמּוֹנָה

איריטיים עבדו לא שכחתם
שלאשים ותמש מעלות בצל
עיר לגמרי אחרת

*

הַסּוּפִרְמֵרְקֵט בְּכֹפֶר אֲרֵפֹת
פְּתוּחַ עַד תַּצּוֹת וְיוֹתֵר
הַפְּכֵלֹת בְּרַחוּב בְּצֵלֶיךָ
פְּתוּחָה עֲשׂוּרִים וְאֲרֵבַע שְׁעוֹת בִּלְמִמָּה
הַקְּיוּסִק בְּהַתְחַלְוֹת רַחוּב יָפוּ
לֹא נִסְגָּר לְאֵרֶךְ כֹּל הַשָּׁבוּעַ

אם יתחשק לי אקום באמצע הלילה
אשוטט ברחובות הספוגים שנה תרשת
משפקים בידי מות ילי
ועל האי הקטן שפאחורי קיר הנוכחית
בו דולק אור
ערה על משמרתה הסחורה

וַעֲגִלוֹת מִשׁוֹטְטוֹת חֲרוֹצוֹת כְּרִיל
אֲקַנְהָ לִי סִיגְרִיּוֹת פְּצוּיּוֹתִים וְעוֹף כְּרִיל

*

אָנִי אוֹהֶבֶת אֶת הַעִיר הַזֹּאת
אֵף אֵינֶנִּי יוֹדַעַת הֵיכָן הִיא
הָאֵם הִיא בְּצֵד הַהוּא
הַפְּלוֹל אֲבָנִים אֲבָהוּיּוֹת
מֵיִשָׁב נִכְרִים מִתְנַכְּלִים שְׂבָאוּ מִן הַמִּזְבֵּחַ
אוּ בְּצֵד הַזֶּה
שָׁבוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ
אֲנוּ בּוֹנִים מַעֲוֹנוֹת פְּזוּזִים

בְּאִיזוֹה צֵד אַתָּה יְרוּשָׁלַיִם הַלֵּא-מִחֻלְקוֹת
לְצֵד מִי אַתָּה עִיר אֲהוּבָה שְׁלִי

*

עַל הָאֲבָנִים הַלְלוּ
דַּרְכוֹ אֵי פַעַם נִעְלִי כְּפוֹלוֹת הַאֲבָע
כְּאִפּוֹ שְׁחוּמָן הָאֵסֶלֶם הַשׁוֹלֵט
הָאֲחֻת כְּחֻלָּה הַשְׁנֵי־אֲדָמָה
וַעֲלִיל חוֹדֵר שֶׁל פְּעֻמוֹתִים קְטַנִּים
לָזֶה אֶת אֲצֵדִי

אֲמַנֶם בְּרַבֵּעַ שְׁלִי
קְשׁוּרָתִי אֶת הַפְּעֻמוֹתִים הַלְלוּ
וַאֲצֵדִי־תִי נִעְשָׂתָה חֲסֻרַת קוֹל

פַּעַת אָנִי חֲפָשִׁית לְגַמְרִי בְּחִירַת נִעְלִי
אוֹכֵל לְאֲצֵד כִּאֵן כְּסֻדְלִים מַגְפִּים וּבְנִעְלִי סְפוּרֵט
כֹּכֵל צוּרָה וְאֲבָע
אֲפִלּוּ יִרְקֵן אֵם כִּי אָנִי אִישִׁית לֹא אוֹהֶבֶת אֶת הַצֵּבַע הַזֶּה
וְאִישׁ לֹא יֵאמֵר לִי מַלְּהָ

אֵף לְעֹתִים
כִּשְׁאֲנִי שׁוֹכַחַת לְקִשֵׁר אֶת פְּעֻמוֹתִי
מַלְּזָה אוֹתִי אֲלֻצוּיִלֶם הַחֲרִישִׁי עַד עֲתָה

*

עֲנִיפִים מִלְּהוֹת תְּמִיד יוֹצֵאִים מִן הַכֶּלֶל
עֲלָה כִּדְעֻתָנוּ לְהַפְּךָ וְלִהְיוֹת כְּמוֹ כֵּל הָאֲנָשִׁים הָאֲחֵרִים
וּמַצְאֵנוּ לְשֵׁם כֹּף אֲמָצְעֵי מִדְּבָרִים

כְּעִיר הַזֹּאת
לְהִיוֹת כְּמוֹ כֶּלֶם ?

*

הוא גבא לעיר הדינה ודינה פריגלו פלא מורה
על אש המורכבת
ויקרוי העצמות הנכשות ויעלו בשר לח
והמונים יתעורו יקומו
וימלאו את חלל הארץ פלה ומעבר
פתח אל פתח ברוך אל ברוך ראש אל ראש
פלי הכדל מעמד צבע גיל ומין
וידעל השלטון של ממלכת ההנהלה הפללית
ממלכה נאחית אינסופית של מהים ותינים וחדשים

אכל הים שם הרי יהיו גם הים
מה הוא יעשה עם הים

*

ברוך חשוך וקר בלתי-דינים
נותת ונותת פתלל העצם הנה הפלתי-מורה
פכול פכחות אנטרופוליים וצנטרופוליים
חכול חמסינים ערפלים וגשמים
ונוקבים את החשוך פאורות אכודים
רק מנדל דוד פלאזה והילטון
יצרתי מטגדים אחרים

(1994)